

מסכת חלה

פרק ג'

א. אוכליין עראי מן העסה, עד שמתגלאל בחטים ותטמים בשעורים. גלאלה בחטים וטמטה בשעורים, האוכל ממנה כייב מיתה. כיון שהיא נותגת את המים, מגבתה חלה, ובלבד שלא יהא שם חמשה רביעי קמה:

ב. נקעה עיטה עד שלא גלאה, פטורה,ossa נקעה פטור. ומושגלה, חיבת. נולד לה ספיק טמאה עד שלא גלאה, תעשה בטמאה, ומושגלה, תעשה בטהרה:

ג. הקדישה עיטה עד שלא גלאה, וקדאה, חיבת. מושגלה, וקדאה, חיבת. הקדישתה עד שלא גלאה, וגלאה האזבר, ואחר כן פדאה, פטורה,ossa הקדישה חיתה פטורה:

ד. פיויא בו, המקדיש פרוטיו עד שלא באו לעונת המעשרות, וקדאו, חיבין. ומושבאו לעונת המעשרות, וקדאו, חיבין. הקדישו

עד שלא נגמרו, וגמרן הגזבר, ולאחר כה פDAO, פטורין, שבעת
חובתן היה פטורין:

ה. נזכיר שפטנו לישראל לעשות לו עשה, פטורה מן חלה. נתנה
לו מטה, עד שלא גלגל, חיב, ומושגלאל, פטור. העושה עשה עם
הזכיר, אם אין בשל ישראל כשבור חלה, פטורה מן חלה:

ו. גיר שנתגир והיתה לו עשה, נעשית עד שלא נתגיר, פטור,
ומושגתגיר, חיב. ואם ספק, חיב, ואין חיבור עלייה חמש. רבינו
עקיבא אומר, הכל הולך אחר הקריימה במנור:

ז. העושה עשה מן החטים ומה הארץ, אם יש בה טעם דגן, חיבת
בחלה, ויוצא בה אדם יди חותמו בפסח. ואם אין בה טעם דגן,
אין חיבת בחלה, ואין אדם יוצא בה ידי חותמו בפסח:

ח. הנוטל שאר מעשה שלא הוירמה חלה וננותו לתוך עשה
שהוירמה חלה, אם יש לו פרנסה ממקום אחר, מוציא לפיה חשבון.
ואם לאו, מוציא חלה אחת על הכל:

ט. כיוצא בו, זיתי מסיק שנתערבו עם זיתי נקורף, ענבי בציר עם
ענבי עוללות, אם יש לו פרנסה ממקום אחר, מוציא לפיה חשבון.
ואם לאו, מוציא תרומה ותרומה מעישר לכל, והשאר מעישר
ומיעישר שניים לפיה חשבון:

י. הנוטל שאר מעסת חטאים ונונן לתוכה עשת אָרוֹן, אם יש בה טעם
כך נמייבת במלחה. ואם לאו, פטורה. אם כן, למה אמרו הטעבל אסור
כל שהוא, מין במנינו. ושלא במנינו, בנונן טעם: